

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

26. listopada 2016.*

„Žalba – Damping – Provedbene uredbe (EU) br. 1138/2011 i (EU) br. 1241/2012 – Uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. stavak 10. točka (i) – Prilagodba – Poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – Članak 2. stavak 10. prvi podstavak – Simetrija između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene – Načelo dobre uprave“

U predmetu C-468/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 3. rujna 2015.,

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), sa sjedištem u Medan (Indonezija), koji zastupaju/zastupa D. Luff, odvjetnik,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Vijeće Europske unije, koje zastupa J.-P. Hix, u svojstvu agenta, uz asistenciju N. Tuominen, *avocate*,

tuženik u prvom stupnju,

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland i M. França, u svojstvu agenata,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, sa sjedištem u Hamburg (Njemačka),

i

Sasol Germany GmbH, sa sjedištem u Hamburg (Njemačka),

intervenijenti u prvom stupnju,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: E. Juhász, predsjednik vijeća, K. Jürimäe (izvjestiteljica) i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

* Jezik postupka: engleski

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegovog mišljenja, donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (u daljnjem tekstu: PTMM) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 25. lipnja 2015., PT Musim Mas/Vijeće (T-26/12, u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je Opći sud odbio njegovu tužbu za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1138/2011 od 8. studenoga 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije (SL 2011., L 293, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 71.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1241/2012 od 11. prosinca 2012. o izmjeni Provedbene uredbe br. 1138/2011 (SL L 352, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 129., str. 261.).

Pravni okvir

- 2 Odredbe kojima se uređuje primjena antidampinških mjera od strane Europske unije i koje su bile na snazi u vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku nalazile su se u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51. i ispravak u SL 2010., L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.), kao i u Uredbi br. 1225/2009, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 765/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2012. (SL 2012., L 237, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 246.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

- 3 Članak 2. stavak 9. Osnovne uredbe predviđao je:

„U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvoznju je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.

U tim slučajevima, prilagodba za sve troškove, uključujući pristojbe i poreze, nastale u razdoblju između uvoza i preprodaje, kao i nastalu dobit, provodi se na način kako bi se mogla odrediti pouzdana izvozna cijena na granici Zajednice.

[...]”

- 4 Članak 2. stavak 10. te uredbe propisivao je:

„Izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju se primjereno. Usporedba se provodi na istoj razini trgovine i obuhvaća prodaje, što je moguće u bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena. Ako uobičajena vrijednost i utvrđena izvozna cijena nisu usporedive, provode se odgovarajuće prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost cijena. Kod prilagodbe cijena izbjegavaju se dupliciranja, posebno u odnosu na diskonte, rabate, količine i razinu trgovine. Kada su navedeni uvjeti zadovoljeni, navode se sljedeći čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe:

[...]

i) provizije Prilagodbe se provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koja se razmatra. Izraz ‚provizije‘ smatra se da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, odnosno istovjetnog proizvoda ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije. [...]”

Okolnosti spora i sporne uredbe

- 5 PTMM je društvo sa sjedištem u Indoneziji koje posebice proizvodi masne alkohole (u daljnjem tekstu: dotični proizvod). Ono svoje proizvode prodaje u Europskoj uniji posredstvom, s jedne strane, dva povezana društva sa sjedištem u Singapuru, Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd (u daljnjem tekstu: ICOF S), društva kćeri čijih 100 % temeljnog kapitala drže dioničari koji kontroliraju i PTMM, i Besdale Trading Pte Ltd, te, s druge strane, društva sa sjedištem u Njemačkoj, ICOF Europe GmbH (u daljnjem tekstu: ICOF E), čijih 100 % temeljnog kapitala drži ICOF S.
- 6 Vijeće Europske unije je na temelju zahtjeva podnesenog 30. lipnja 2010. od strane dvaju proizvođača iz Unije, Cognis GmbH i Sasol Olefins & Surfactants GmbH, i nakon ispitnog postupka koji je provela Europska komisija, donijelo Provedbenu uredbu br. 1138/2011. Tom se uredbom uvodi konačna antidampinška pristojba u iznosu od 45,63 eura po toni na uvoz dotičnog proizvoda proizvedenog od strane PTMM-a.
- 7 U svrhu izračuna konačne antidampinške pristojbe, Vijeće je – u okviru usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene – provelo prilagodbu smanjenjem izvozne cijene zbog provizija koje je PTMM isplatio ICOF S-u za prodaje u Uniji koje je potonji ostvario, u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) Osnovne uredbe. U tom je pogledu Vijeće u uvodnoj izjavi 31. Provedbene uredbe br. 1138/2011 osobito odbilo argument PTMM-a prema kojem on s ICOF S-om čini jedinstveni gospodarski subjekt, unutar kojega ICOF S djeluje u svojstvu internog izvoznog odjela. Usto, u uvodnoj izjavi 35. navedene uredbe, Vijeće je odbilo zahtjev PTMM-a da se istovjetnu prilagodbu napravi za uobičajenu vrijednost, u skladu s navedenom odredbom Osnovne uredbe, uz obrazloženje da pisani ugovor koji predviđa plaćanje provizije ICOF S-u obuhvaća samo izvoznu prodaju, a ne i domaću prodaju, te da je potonju prodaju izravno fakturirao PTMM.
- 8 Komisija je 13. lipnja 2012. priopćila PTMM-u da – nakon donošenja presude od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija /Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP (C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78) – namjerava izmijeniti Provedbenu uredbu br. 1138/2011, kako bi izmijenila antidampinšku pristojbu nametnutu jednom drugom indonezijskom društvu, PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd (u daljnjem tekstu: Ecogreen), u mjeri u kojoj se to društvo nalazilo u situaciji istovjetnoj onoj koja je dovela do donošenja ove presude, kao i do presude Općeg suda od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće (T-249/06, EU:T:2009:62), te je činilo jedinstveni gospodarski subjekt s Ecogreen Oleochemicals GmbH.
- 9 Vijeće je 11. prosinca 2012. donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 1241/2012. Tom je uredbom stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na Ecogreen svedena na 0 eura po toni. Unatoč zahtjevima PTMM-a da se utvrdi da je njegova situacija ista kao i situacija Ecogreena, Vijeće je navedenom uredbom zadržalo konačnu antidampinšku pristojbu primjenjivu na PTMM.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 10 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 20. siječnja 2012., PTMM je podnio tužbu za poništenje spornih uredaba.
- 11 U potporu svojoj tužbi pred Općim sudom, PTMM je naveo četiri tužbena razloga.

- 12 Prvi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe. Ovaj je tužbeni razlog bio podijeljen na dva dijela. Kao prvo, PTMM je Vijeću prigovarao da je počinilo očitu pogrešku u ocjeni i zlouporabu ovlasti kada je odbilo priznati postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta između njega i ICOF S-a. Kao drugo, smatrao je da Vijeće nije podnijelo niti jedan uvjerljivi dokaz u prilog tvrdnji da je ICOF S obavljao poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije. Drugi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 2. stavka 10. prvog podstavka osnovne uredbe. I ovaj je tužbeni razlog bio podijeljen na dva dijela. Za ovu je žalbu relevantan samo prvi dio tog tužbenog razloga. U okviru tog dijela, PTMM je isticao da je Vijeće – provodeći prilagodbu izvozne cijene – uzrokovalo asimetriju između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, te da je dakle trebalo provesti sličnu prilagodbu uobičajene vrijednosti. Treći i četvrti tužbeni razlog su se temeljili na povredama načela dobre uprave i načela nediskriminacije.
- 13 Pobijanom je presudom Opći sud odbio sva četiri tužbena razloga kao i tužbu u cijelosti.

Zahtjevi stranaka u žalbenom postupku

- 14 PTMM od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu;
 - uvaži navode PTMM-a iznesene pred Općim sudom, donese konačnu odluku u predmetu i poništi antidampinšku pristojbu nametnutu PTMM-u spornim uredbama, i
 - naloži Vijeću i intervenijentima, uz snošenje vlastitog troška, snošenje svih troškova PTMM-a u oba stupnja postupka.
- 15 Vijeće od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu;
 - podredno, da odbije tužbu, i
 - naloži PTMM-u snošenje troškova obaju stupnjeva postupka.
- 16 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu kao nedopuštenu, i
 - naloži PTMM-u snošenje troškova postupka.

O žalbi

- 17 U potporu svojoj žalbi PTMM ističe četiri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe, jer je Opći sud pogrešno primijenio pojam „jedinstvenog gospodarskog subjekta”

- 18 Prvi žalbeni razlog je podijeljen u sedam dijelova.

Prvi dio prvog žalbenog razloga koji se temelji na primjeni pogrešne metodologije i neuzimanju u obzir odlučujućih dokaza

– Argumentacija stranaka

- 19 PTMM, kao prvo, ističe da je Opći sud koristio pogrešnu metodologiju kako bi odbio na njega primijeniti pojam „jedinственog gospodarskog subjekta”. Naime, iz točke 47. pobijane presude proizlazi da Opći sud smatra da je dovoljno iznijeti indicije u prilog nepostojanju jedinственog gospodarskog subjekta kako bi se otklonilo primjenu tog pojma. Međutim, iz sudske prakse proizlazi da Vijeće i Komisija (u daljnjem tekstu zajedno: institucije Unije), kao i Opći sud, moraju ispitati dokaze u prilog tomu da je proizvođač svojem povezanom distributeru povjerio zadatke koji uobičajeno pripadaju internom prodajnom odjelu.
- 20 Kao drugo, PTMM navodi da je Opći sud propustio ispitati odlučujuće dokaze, a osobito dokaze koji pokazuju da on nema odjel za marketing i prodaju dotičnog proizvoda, i da se pri njegovoj prodaji u cijelosti oslanja na ICOF S, i to kako na unutarnjem tako i na međunarodnom tržištu. Umjesto da ispita te dokaze, Opći je sud u točki 42. pobijane presude pogrešno zaključio – na temelju jedne izjave PTMM-a na raspravi – da je PTMM, navodeći da je Vijeće zanemarilo navedene dokaze, samo želio potkrijepiti tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela dobre uprave. Na taj je način Opći sud iskrivio argumente PTMM-a.
- 21 Vijeće osporava osnovanost ovog dijela žalbenog razloga. Komisija smatra da je taj dio nedopušten, i, u svakom slučaju, neosnovan.

– Ocjena Suda

- 22 Kada je, kao prvo, riječ o argumentu koji se temelji na primjeni pogrešne metodologije, valja istaknuti da Opći sud u točki 47. pobijane presude nikako nije razvio novu metodologiju, prema kojoj dostaje podnijeti indicije koje ukazuju na nepostojanje jedinственog gospodarskog subjekta kako bi se otklonilo primjenu tog pojma. Naprotiv, Opći je sud u pobijanoj presudi primijenio sudsku praksu Suda o pojmu „jedinственog gospodarskog subjekta” i o prilagodbama na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe.
- 23 Tako je u točkama 43. do 46. pobijane presude Opći sud naveo tu sudsku praksu. Opći je sud osobito u točki 46. pobijane presude naveo presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP (C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78), prema kojoj kada institucije Unije smatraju da treba primijeniti prilagodbu smanjenjem izvozne cijene u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) Osnovne uredbe, na njima je da podnesu dokaze ili barem indicije kojima se dokazuje da su ispunjeni uvjeti za primjenu te odredbe.
- 24 Točka 47. pobijane presude predstavlja uvod u kojem je Opći sud u biti napomenuo da – imajući u vidu sudsku praksu navedenu u točkama 43. do 46. te presude – namjerava provesti analizu dokaznih elemenata koji potkrjepljuju zaključak Vijeća prema kojem PTMM i ICOF S ne čine jedinственi gospodarski subjekt. Ta se analiza nalazi u točkama 50. do 71. pobijane presude.
- 25 Suprotno tvrdnjama PTMM-a, Opći je sud upravo namjeravao provjeriti jesu li institucije Unije ispitale dokaze koji dokazuju, prema njegovim tvrdnjama, da je ICOF S-u povjerio zadatke koji uobičajeno spadaju u nadležnost internog odjela za prodaju, prije nego isključi postojanje jedinственog gospodarskog subjekta i provede prilagodbu na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe.
- 26 Stoga ovaj argument valja odbiti kao neosnovan.

- 27 Kao drugo, kada je riječ o argumentu prema kojem Opći sud nije uzeo u obzir odlučujuće dokazne elemente, treba podsjetiti da Sud nije nadležan utvrđivati činjenice niti, načelno, ispitivati dokaze koje je Opći sud prihvatio u prilog tim činjenicama. Naime, ako su ti dokazi ispravno pribavljeni i poštovana su opća načela prava i procesna pravila koja se primjenjuju na dokazivanje i izvođenje dokaza, samo je na Općem sudu da ocijeni dokaznu vrijednost dokaza koji su mu dostavljeni. Ta ocjena stoga, osim u slučaju iskrivljavanja tih elemenata, nije pravno pitanje koje je kao takvo podložno nadzoru Suda [presuda od 11. rujna 2014., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, C-602/12 P, EU:C:2014:2203, t. 37.].
- 28 Iz toga slijedi da Sud nije nadležan ispitivati dokazne elemente na koje se Opći sud oslonio kako bi donio zaključak da PTMM i ICOF S ne čine jedinstveni gospodarski subjekt, osim u slučaju iskrivljavanja tih elemenata.
- 29 Točno je da PTMM navodi da je Opći sud u točki 42. pobijane presude iskrivio argumente koje je naveo u pogledu neuzimanja u obzir odlučujućih dokaznih elemenata. Međutim, s jedne strane, PTMM se ograničava na navođenje da je Opći sud „pogrešno” zaključio da je on svojom argumentacijom želio potkrijepiti tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela dobre uprave od strane Vijeća, a da pri tome ne precizira u čemu se sastoji to iskrivljavanje. S druge strane, on ne ističe da to neuzimanje u obzir predstavlja iskrivljavanje dokaznih elemenata na koje se Opći sud oslonio kako bi došao do zaključka navedenog u prethodnoj točki ove presude, ili da su ti elementi bili predmet takvog iskrivljavanja. Iz toga slijedi da – kako PTMM nije istaknuo iskrivljavanje dokaznih elemenata – ovaj argument valja odbiti kao nedopušten.
- 30 U svakom slučaju valja istaknuti da se točka 42. pobijane presude odnosi na argument PTMM-a prema kojem su institucije Unije počinile zlouporabu ovlasti kada su zanijekale postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta i kada su zanemarile određene činjenične elemente. Međutim, u navedenoj točki 42. Opći se je sud zadovoljio tvrdnjom da će navodi o zlouporabi ovlasti biti obrađeni u okviru analize tužbenog razloga koji se odnosi na navodnu povredu načela dobre uprave. Stoga je Opći sud taj navod analizirao u točkama 111. do 122. navedene presude. On je osobito u točkama 115. do 120. pobijane presude utvrdio da su institucije Unije ispitale glavne argumente koje je istaknuo PTMM tijekom upravnog postupka, kao i dokazne elemente koji se na te argumente odnose.
- 31 Stoga, ovaj dio prvog žalbenog razloga treba djelomično odbiti kao nedopušten, a djelomično kao neosnovan.

Drugi, treći i sedmi dio prvog žalbenog razloga, koji se temelje na uzimanju u obzir irelevantnih indicija radi procjene postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta

– Argumentacija stranaka

- 32 U okviru drugog dijela prvog žalbenog razloga PTMM navodi da je Opći sud – time što je u točki 51. pobijane presude smatrao da su poslovi koje je ICOF S obavljao za prodaju proizvoda različitih od dotičnog proizvoda relevantni kako bi se odbila primjena pojma „jedinstvenog gospodarskog subjekta” – uzeo u obzir pogrešnu indiciju u okviru analize pojma „jedinstvenog gospodarskog subjekta”, te je nepravilno proširio doseg članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe. Prema mišljenju PTMM-a, činjenica da ICOF S djeluje kao interni odjel za marketing i prodaju za dotični proizvod ne znači da on ne može imati komercijalne odnose s trećim osobama u pogledu proizvoda koji mogu biti analogni dotičnom proizvodu.
- 33 U okviru trećeg dijela prvog žalbenog razloga PTMM navodi da je Opći sud – uzevši u točki 53. pobijane presude u obzir prodaje koje je ICOF S ostvario od proizvoda koje su dostavile treće osobe – počinio pogrešku koja se tiče prava. Naime, kao prvo, komercijalni odnosi koje distributer održava s drugim poduzetnicima ne bi mogli utjecati na odnos između tog distributera i društva majke. Kao

drugo, u ovom slučaju prodaja proizvoda trećih osoba nije imala nikakve veze s dotičnim proizvodom. Međutim, članak 2. stavak 10. točka (i) Osnovne uredbe za predmet ima dotični proizvod a ne druge proizvode. U tom je pogledu tijekom ispitnog postupka i pred Općim sudom utvrđeno da su ICOF S i ICOF E prodavali isključivo dotični proizvod koji je proizveo PTMM, a ne i dotični proizvod koji potječe od drugih proizvođača. Kao treće, Opći je sud u točkama 54. do 57. pobijane presude pogrešno kreirao novi neprecizni kriterij „zavisnosti”. Usto, Opći sud nije precizirao postotak prodaje koja potječe od trećih osoba ispod kojega bi se moglo govoriti o „zavisnosti”.

- 34 U okviru sedmog dijela, PTMM predbacuje Općem sudu da je u točki 69. pobijane presude uzeo da je razina njegovih izravnih izvoznih prodaja pokazatelj da ne čini jedan subjekt s ICOF S-om. Usto, Opći sud nije naveo kako se takav kriterij može koristiti i koji bi bio prag izravnih izvoznih prodaja iznad kojega se više ne može utvrditi postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta.
- 35 Institucije Unije osporavaju dopuštenost i osnovanost ovih dijelova prvog žalbenog razloga.

– Ocjena Suda

- 36 Drugim, trećim i sedmim dijelom prvog žalbenog razloga, koje valja ispitati zajedno, PTMM u biti predbacuje Općem sudu da je uzeo u obzir indicije ili čimbenike koji nisu relevantni u okviru analize pojma jedinstvenog gospodarskog subjekta, odnosno prodaju od strane ICOF S-a proizvoda različitih od dotičnog proizvoda, i proizvoda koje su dostavile treće osobe, kao i izravno fakturiranje od strane PTMM-a dijela izvoznih prodaja u Uniju.
- 37 U tom pogledu valja podsjetiti da se u skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju primjereno. U slučajevima u kojima uobičajena vrijednost i izvozna cijena nisu usporedive, ta odredba određuje da se provode odgovarajuće prilagodbe, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost cijena.
- 38 Među čimbenicima za koje se mogu provesti prilagodbe, članak 2. stavak 10. točka (i) Osnovne uredbe predviđa da se njih provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koja se razmatra. U toj se odredbi precizira da se za izraz „provizije” smatra da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, odnosno istovjetnog proizvoda ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.
- 39 Međutim, prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe se ne može provesti ako proizvođač sa sjedištem u trećoj zemlji i s njime povezani distributer zadužen za izvoz u Uniju čine jedinstveni gospodarski subjekt.
- 40 Naime, prema sudskoj praksi Suda, podjela djelatnosti proizvodnje i prodaje unutar grupe koju sačinjavaju pravno odvojena poduzeća ne može niti na koji način utjecati na činjenicu da je riječ o jedinstvenom gospodarskom subjektu koji na taj način organizira skup aktivnosti koje u drugim slučajevima obavlja subjekt koji je i pravno jedinstven (vidjeti, analogijom, presudu od 13. listopada 1993., *Matsushita Electric Industrial/Vijeće*, C-104/90, EU:C:1993:837, t. 9.).
- 41 U tim okolnostima priznavanje postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta omogućava da se izbjegne da troškovi – koji su očito uključeni u prodajnu cijenu nekog proizvoda kada prodaju obavlja odjel prodaje integriran u organizaciju proizvođača – budu iz nje isključeni u slučajevima kada istu prodajnu djelatnost obavlja pravno odvojeno društvo, koje proizvođač ipak gospodarski kontrolira (vidjeti u tom smislu i analogijom, presudu od 10. ožujka 1992., *Canon/Vijeće*, C-171/87, EU:C:1992:106, t. 13.).

- 42 Iz navedenoga slijedi da se za distributera koji čini jedinstveni gospodarski subjekt s proizvođačem koji ima sjedište u trećoj zemlji ne može smatrati da obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije, u smislu članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe.
- 43 U okviru analize postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta između proizvođača i njegova povezanog distributera, od odlučujućeg je značenja, u skladu sa sudskom praksom Suda, da se razmotri gospodarski realitet odnosa koji postoje između tog proizvođača i tog distributera (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 55.). Imajući u vidu zahtjev da zaključak mora odražavati gospodarski realitet odnosa između navedenog proizvođača i navedenog distributera, institucije Unije su obvezne uzeti u obzir sve relevantne čimbenike koji omogućavaju utvrđenje obavlja li taj distributer poslove integriranog prodajnog odjela tog proizvođača, ili to nije slučaj.
- 44 Ti čimbenici ne mogu biti ograničeni na poslove koje obavlja povezani distributer samo u vezi s prodajom dotičnog proizvoda koji je proizveo proizvođač koji tvrdi da čini jedinstveni gospodarski subjekt s tim distributerom.
- 45 Tako institucije Unije imaju pravo uzeti u obzir čimbenike kao što su prodaja od strane povezanog distributera proizvoda različitih od dotičnog proizvoda na koji se odnosi antidampinški ispitni postupak, kao i prodaju od strane tog distributera proizvoda koje su isporučili proizvođači različiti od proizvođača s kojim je taj distributer povezan.
- 46 Stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 51. i 53. pobijane presude zaključio da u svrhu ocjene postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta valja voditi računa o aktivnostima povezanog distributera koje se odnose na proizvode različite od dotičnog proizvoda, kao i o udjelu prodaja koje je taj distributer ostvario, a koje se odnose na proizvode koji potječu od nepovezanih proizvođača.
- 47 Važno je precizirati da – kada je riječ o prodaji proizvoda koji potječu od nepovezanih proizvođača – suprotno tvrdnjama PTMM-a, Opći sud u točkama 54. do 57. pobijane presude nikako nije stvorio novi kriterij „zavisnosti”. Naime, iako je točno da je Opći sud u točki 54. pobijane presude naveo da se za ICOF S ne može smatrati da „je u položaju zavisnosti u odnosu na grupu s kojom je povezan”, taj se sud u točkama 53. do 57. pobijane presude zadovoljio provedbom analize dijela prodaje koju je povezani distributer ostvario od proizvoda koji potječu od nepovezanih proizvođača.
- 48 Tako je u točki 53. navedene presude Opći sud naveo da je udio prodaja koje je povezani distributer ostvario od proizvoda koji potječu od nepovezanih proizvođača važan čimbenik za utvrđenje tvori li taj distributer jedinstveni gospodarski subjekt s povezanim proizvođačem. U točkama 54. do 57. pobijane presude Opći je sud utvrdio da aktivnosti ICOF S-a i za 2009. i za 2010. godinu velikim dijelom počivaju na isporukama koje potječu od nepovezanih poduzeća, što, prema mišljenju tog suda, govori protiv postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta.
- 49 Kao što institucije Unije imaju pravo voditi računa o prodajama proizvoda različitih od dotičnog proizvoda koji je proizveo povezani proizvođač kako bi utvrdile postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta, izravno fakturiranje od strane proizvođača sa sjedištem u trećoj zemlji dijela izvoznih prodaja u Uniji, predstavlja relevantan čimbenik koji te institucije također mogu uzeti u obzir. U tom je pogledu Opći sud ispravno u točki 69. pobijane presude istaknuo da što je veći udio takvih izravnih prodaja to je teže tvrditi da povezani distributer obavlja poslove internog prodajnog odjela. Dakle, suprotno tvrdnjama PTMM-a, točka 69. pobijane presude ne sadržava nikakvu pogrešku koja se tiče prava.
- 50 Iz toga proizlazi da drugi, treći i sedmi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovane.

Četvrti i šesti dio prvog žalbenog razloga koji se odnose na ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a

– Argumentacija stranaka

- 51 U okviru četvrtog dijela prvog žalbenog razloga PTMM tvrdi da je Opći sud naveo činjenično i pravno pogrešne pretpostavke u pogledu postojanja ugovora zaključenog između njega i ICOF S-a, kojim se predviđa plaćanje provizije ICOF S-u. On tako predbacuje Općem sudu da je u točki 60. pobijane presude smatrao da taj ugovor predstavlja relevantan element u okviru procjene postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta.
- 52 Naime, kao prvo, Opći je sud pogrešno smatrao da postoji razlika između pisanog ugovora i „niza usmenih dogovora”, kao što su oni koji su zaključeni između Ecogreena i njegova povezanog partnera. Kao drugo, Opći je sud ignorirao dokaze u prilog tomu da su između PTMM-a i ICOF S-a postojali različiti kompenzacijski dogovori. Kao treće, sporazum o utvrđivanju transfernih cijena između dvaju povezanih poduzeća predstavlja dodatan dokaz da ona sačinjavaju jedinstveni gospodarski subjekt. Takvim se sporazumom dijele rizici i koristi unutar grupe poduzeća smještenih u različitim državama. Takva podjela ukazuje na postojanje bliske veze između dvaju poduzetnika koji su zajednički odgovorni za profitabilnost cijele grupe kojoj pripadaju. Usto, sva poduzeća koja djeluju međunarodno moraju sa svojim povezanim distributerima koji imaju sjedište u inozemstvu zaključiti sporazume o utvrđivanju transfernih cijena iste vrste kao što je onaj zaključen između PTMM-a i ICOF S-a. Dakle, Opći je sud zanemario bitne karakteristike međunarodne trgovine i transfera unutar grupe.
- 53 U okviru šestog dijela prvog žalbenog razloga, PTMM ističe da je Opći sud u točkama 62. i 64. pobijane presude dao pogrešno tumačenje ugovornih odredaba, a posebice članka 7.3., koji predstavlja standardnu odredbu namijenjenu izbjegavanju solidarne odgovornosti dvaju poduzeća prema trećim osobama. To se ne odnosi na podjelu poslova između tih dvaju poduzeća.
- 54 Institucije Unije smatraju da ove dijelove prvog žalbenog razloga valja odbiti kao nedopuštene, te da su, u svakom slučaju, neosnovani.

– Ocjena Suda

- 55 Četvrtim i šestim dijelom prvog žalbenog razloga, koje valja ispitati zajedno, PTMM dovodi, u biti, u pitanje činjenicu da se Opći sud oslonio na ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a kako bi zaključio o nepostojanju jedinstvenog gospodarskog subjekta, kao i analizu tog ugovora koju je proveo Opći sud.
- 56 Kao prvo, kada je riječ o argumentu prema kojem ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a nije relevantan element u okviru ocjene postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta, već je u točki 43. ove presude istaknuto da se – s obzirom na zahtjev da zaključak mora odražavati gospodarski realitet odnosa između navedenog proizvođača i povezanog distributera – mora uzeti u obzir sve relevantne čimbenike kako bi se utvrdilo obavlja li taj distributer poslove internog prodajnog odjela. Međutim, postojanje ugovora zaključenog između proizvođača i njegova povezanog distributera, kojim se predviđa plaćanje provizije potonjemu, predstavlja važan element u odnosima između tih dvaju društava. Njegovo bi zanemarivanje predstavljalo zakrivanje dijela gospodarskog realiteta tih odnosa.
- 57 Dakle Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 60. pobijane odluke zaključio da postojanje ugovora zaključenog između PTMM-a i ICOF S-a, kojim se predviđa plaćanje provizije potonjem, predstavlja relevantan element za utvrđivanje sačinjavaju li ta dva društva jedinstveni gospodarski subjekt.

- 58 Iz toga slijedi da argument prema kojem ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a nije relevantan element u okviru ocjene postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta treba odbiti kao neosnovan.
- 59 Kao drugo, kada je riječ o argumentima koji se odnose na navodno nepostojanje razlike između pisanog ugovora i „niza usmenih dogovora”, kao što su oni koji su zaključeni između Ecogreena i njegova povezanog distributera, na neuzimanje u obzir određenih dokaznih elemenata, na neuzimanje u obzir karakteristika međunarodne trgovine i transfera unutar grupe, kao i na pogrešno tumačenje odredaba ugovora, u točkama 62. i 64. pobijane presude, treba podsjetiti da – u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude – osim u slučaju iskrivljavanja dokaza, Sud nije nadležan utvrđivati činjenice niti, načelno, ispitivati dokaze koje je Opći sud prihvatio u prilog tim činjenicama.
- 60 Međutim, PTMM navedenim argumentima dovodi u pitanje činjenične ocjene Općeg suda iz točaka 62. do 64. pobijane presude, u pogledu ugovora zaključenog između PTMM-a i ICOF S-a, a da se pri tome ne poziva na iskrivljenje činjenica ili dokaznih elemenata. Stoga te argumente treba odbiti kao nedopuštene.
- 61 Imajući sve navedeno u vidu, četvrti i šesti dio prvog žalbenog razloga treba odbiti, dijelom kao nedopuštene, a dijelom kao neosnovane.

Peti dio prvog žalbenog razloga, koji se temelji na činjenici da je Opći sud pogrešno izmijenio obrazloženje

– Argumentacija stranaka

- 62 PTMM predbacuje Općem sudu da je izmijenio obrazloženje, kada se u točki 62. pobijane presude oslonio na specifične odredbe ugovora koji je PTMM zaključio s ICOF S-om, kako bi utvrdio da je Vijeće razumno moglo smatrati da te odredbe predstavljaju indicije da PTMM i ICOF S ne tvore jedinstveni gospodarski subjekt. Naime, nesporno je da institucije Unije nisu uzele u obzir odredbe ugovora niti tijekom antidampinškog ispitnog postupka, niti poslije toga.
- 63 Vijeće smatra da ovaj dio nije osnovan. Komisija smatra, prvenstveno, da je ovaj dio nedopušten, a podredno, da je neosnovan.

– Ocjena Suda

- 64 U dijelu u kojem PTMM predbacuje Općem sudu da je izmijenio obrazloženje, treba podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru tužbe za poništenje, Opći sud ne može svojim obrazloženjem zamijeniti obrazloženje autora pobijanog akta (presuda od 14. travnja 2016., Netherlands Maritime Technology Association/Komisija, C-100/15 P, EU:C:2016:254, t. 57. i navedena sudska praksa).
- 65 U ovom je slučaju Opći sud u točki 61. pobijane presude naveo da ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a sadržava različite odredbe koje se teško mogu pomiriti s postojanjem jedinstvenog gospodarskog subjekta između tih dvaju društava. Kako ističe PTMM, Opći je sud u točki 62. pobijane presude naveo dvije specifične odredbe tog ugovora, naime članke 7.3. i 12., koji prema mišljenju tog suda pokazuju da ne postoji solidarnost između PTMM-a i ICOF S-a, te stoga predstavljaju indicije da ta dva društva ne sačinjavaju jedinstveni gospodarski subjekt.
- 66 Suprotno tvrdnjama PTMM-a, Opći sud nikako nije izmijenio obrazloženje. Naime, iz uvodne izjave 31. Provedbene uredbe br. 1138/2011, i uvodnih izjava 29. do 31. Provedbene uredbe br. 1241/2012, proizlazi da je ugovor zaključen između PTMM-a i ICOF S-a uzet u obzir od strane institucija Unije tijekom antidampinškog ispitnog postupka. Tako, prema tim uvodnim izjavama, postojanje tog

ugovora, kojim je predviđeno da ICOF S ima pravo na proviziju – u obliku fiksne marže – na izvozne prodaje, predstavlja indiciju da PTMM i ICOF S ne sačinjavaju jedinstveni gospodarski subjekt, već da su poslovi ICOF S-a slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.

- 67 Stoga, ovaj dio prvog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan, kao i cijeli prvi žalbeni razlog kao djelomično nedopušten a djelomično neosnovan.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe, jer je Opći sud zaključio da je Vijeće u dovoljnoj mjeri dokazalo da su poslovi koje je obavljao ICOF S istovjetni poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije

- 68 Drugi je žalbeni razlog podijeljen u dva dijela.

Prvi dio drugog žalbenog razloga, koji se temelji na nedostatnom i diskriminirajućem obrazloženju i pogrešnom korištenju dokaznih elemenata

– Argumentacija stranaka

- 69 PTMM ističe da je obrazloženje točaka 80. i 82. pobijane presude nedostatno i diskriminirajuće. Usto, činjenični elementi navedeni u tim točkama ne podržavaju zaključak Općeg suda, već ih se može koristiti radi dokazivanja da ICOF S služi kao interni odjel za marketing i prodaju.
- 70 Vijeće, prvenstveno, smatra da je ovaj dio drugog žalbenog razloga nedopušten, i, podredno, da je neosnovan. Komisija smatra da je ovaj dio nedopušten.

– Ocjena Suda

- 71 Kao prvo, kada je riječ o argumentu prema kojem je obrazloženje pobijane presude nedostatno i diskriminirajuće, valja istaknuti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, obveza obrazlaganja, koja se nameće Općem sudu sukladno članku 36. Statuta Suda Europske unije, primjenjivom na Opći sud na temelju članka 53. prvog podstavka tog statuta, i članka 81. Poslovnika Općeg suda, ne nalaže Općem sudu da pruži obrazloženje kojim bi se, iscrpno i točku po točku, odgovorilo na sve argumente koje su iznijele stranke u sporu i to obrazloženje, dakle, može biti implicitno, pod uvjetom da se njime omogućuje zainteresiranim osobama da saznaju razloge zbog kojih Opći sud nije prihvatio njihove argumente, a Sudu da raspolaže dostatnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (vidjeti, u tom smislu, presude od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 105., kao i od 19. ožujka 2015., MEGA Brands International/OHIM, C-182/14 P, EU:C:2015:187, t. 54.).
- 72 U ovom slučaju iz točaka 80. i 82. pobijane presude, kao i iz točaka 79., 81. i 83. do 85. iste presude, jasno proizlazi da je odbijanje dijela tužbenog razloga koji se temeljio na pogrešci u ocjeni koju je počinilo Vijeće kada je zaključilo da su ispunjeni uvjeti za primjenu članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe, obrazloženo u dovoljnoj mjeri kako bi se omogućilo, s jedne strane, Sudu da provede kontrolu njegove zakonitosti, i s druge strane, PTMM-u da sazna razloge koji su Opći sud doveli do tog odbijanja.
- 73 Iz toga slijedi da argument prema kojem je obrazloženje pobijane presude nedostatno i diskriminirajuće treba odbiti kao neosnovan.

- 74 Kao drugo, kada je riječ o argumentu koji se temelji na pogrešnom korištenju dokaznih elemenata od strane Općeg suda, treba podsjetiti da – u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude – osim u slučaju iskrivljavanja dokaznih elemenata, Sud nije nadležan utvrđivati činjenice niti, načelno, ispitivati dokaze koje je Opći sud prihvatio u prilog tim činjenicama.
- 75 Međutim, iako PTMM osporava činjenične elemente iz točaka 80. i 82. pobijane presude, kao i zaključke koje je Opći sud izveo iz tih činjeničnih elemenata, on ne navodi nikakvo iskrivljavanje činjenica ili dokaznih elemenata. Stoga taj argument treba odbiti kao nedopušten.
- 76 Imajući sve navedeno u vidu, prvi dio drugog žalbenog razloga treba odbiti, dijelom kao nedopušten, a dijelom kao neosnovan.

Drugi dio drugog žalbenog razloga, koji se temelji na povredi pravila koja se odnose na teret dokazivanja u okviru primjene članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe

– Argumentacija stranaka

- 77 PTMM smatra da je Opći sud – oslanjajući se na dokazne elemente navedene u točkama 80. do 82. pobijane presude – povrijedio pravila o teretu dokazivanja u okviru primjene članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe.
- 78 Naime, u Osnovnoj uredbi postoji presumpcija da dva povezana poduzeća ne djeluju neovisno i da nisu vođena neovisno, te da su povezana kompenzacijskim dogovorima. Tako članak 2. stavak 9. Osnovne uredbe potvrđuje postojanje takve presumpcije.
- 79 Stoga provedba prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe zahtijeva da se dokaže da iznosi koje je proizvođač isplatio distributeru predstavljaju „proviziju” ili „maržu”, kao što su one koje nalogodavac isplaćuje posredniku za komercijalne poslove koje potonji obavlja. Usto, trebalo bi dokazati da dva subjekta djeluju i da su vođena neovisno. Međutim, u ovom slučaju, Vijeće nije bilo u stanju dokazati postojanje upravljačke strukture prema kojoj su upravljanje ICOF S-om i PTMM-om odvojeni, te koja bi ta dva poduzeća pravno sprječavala da se međusobno miješaju jedno drugom u poslove. Vijeće nije ni dokazalo da kompenzacija koja postoji između ICOF S-a i PTMM-a predstavlja proviziju koju bi dobio neovisni posrednik i koja ne proizlazi iz kompenzacijskih dogovora između dva povezana poduzeća.
- 80 Institucije Unije smatraju da ovaj dio žalbenog razloga treba odbiti kao nedopušten.

– Ocjena Suda

- 81 Drugim dijelom drugog žalbenog razloga PTMM u biti ističe da postoji presumpcija – u okviru primjene članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe – da dva povezana poduzeća ne djeluju neovisno i da nisu vođena neovisno. Stoga je Opći sud, oslanjajući se na dokazne elemente iz točaka 80. i 82. pobijane presude, povrijedio pravila koja se odnose na teret dokazivanja.
- 82 U tom pogledu, što se tiče tog tereta dokazivanja, treba podsjetiti da – u skladu sa sudskom praksom Suda – ako jedna od stranaka zahtijeva, u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) Osnovne uredbe, prilagodbe kojima je svrha da se učine usporedivima uobičajena vrijednost i izvozna cijena, kako bi se utvrdila dampinška marža, ta je stranka dužna podnijeti dokaz da je njezin zahtjev opravdan (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 58.).

- 83 Usto, teret dokazivanja da se trebaju provesti specifične prilagodbe nabrojene u članku 2. stavku 10. točkama (a) do (k) Osnovne uredbe je na onima koji se na njih pozivaju (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 60.).
- 84 Tako kada proizvođač zahtijeva primjenu prilagodbe, u načelu smanjivanjem, uobičajene vrijednosti, ili, kako je logično, povećavanjem izvozne cijene, na tom je operatoru da navede i dokaže da su ispunjeni uvjeti za dodjelu takve prilagodbe. Nasuprot tomu, kada institucije Unije smatraju da treba primijeniti prilagodbu smanjivanjem izvozne cijene iz razloga što prodajno društvo povezano s proizvođačem obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije, na tim je institucijama da dostave barem usklađene indicije koje dokazuju da je taj uvjet ispunjen (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 61.).
- 85 Iz toga slijedi da – ako su institucije Unije podnijele usklađene indicije prema kojima distributer povezan s proizvođačem obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – na tom je distributeru ili na tom proizvođaču da podnesu dokaze da prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe nije opravdana, na primjer dokazujući da sačinjavaju jedinstveni gospodarski subjekt. U tu svrhu ti gospodarski operatori mogu posebice dokazati da ne djeluju neovisno i da su povezani kompenzacijskim dogovorima.
- 86 Suprotno tvrdnjama PTMM-a, u okviru primjene članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe ne postoji nikakva presumpcija prema kojoj dva povezana poduzeća ne djeluju neovisno i da su povezana kompenzacijskim dogovorima, tako da bi na institucijama Unije bilo – kako bi mogle provesti prilagodbu na temelju te odredbe – da dokažu da se tim dvama subjektima upravlja neovisno.
- 87 Naime, tumačenje koje zastupa PTMM nema nikakvog temelja u Osnovnoj uredbi, s obzirom na to da članak 2. stavak 10. točka (i) te uredbe ne sadržava nikakav spomen takve presumpcije. Ta se odredba ograničava na utvrđenje da se prilagodbe provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koju se razmatra, te precizira da se za izraz „provizije” smatra da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.
- 88 Točno je, kako ističe PTMM, da članak 2. stavak 9. Osnovne uredbe počiva na presumpciji da dva povezana poduzeća ne djeluju neovisno jedno o drugom. Tako ta odredba u biti određuje da se izvozna cijena ne može smatrati pouzdanom ako postoji povezanost ili kompenzacijski dogovor između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke. Međutim, iz članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe ne može se izvući nikakav zaključak koji bi bio primjenjiv na analizu koju institucije Unije moraju provesti u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) navedene uredbe. Dok se prethodna odredba odnosi na izračun izvozne cijene i određuje da odnos između izvoznika i distributera može iskriviti tu cijenu, članak 2. stavak 10. točka (i) navedene uredbe – koji se odnosi na usporedbu između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene – nije usredotočen na odnos između izvoznika i distributera, već na poslove koje potonji obavlja.
- 89 U ovom slučaju valja utvrditi da je Opći sud u točkama 80. do 82. pobijane presude provjerio da je Vijeće raspolagalo usklađenim indicijama prema kojima su poslovi koje je obavljao ICOF S slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije. Stoga je Opći sud ispoštovao pravila o teretu dokazivanja koji tereti institucije Unije i nije u tom pogledu počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 90 Stoga, drugi dio drugog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan, te cijeli drugi žalbeni razlog treba odbiti dijelom kao nedopušten a dijelom kao neosnovan.

Treći žalbeni razlog, koji se odnosi na povredu članka 2. stavka 10. prvog podstavka Osnovne uredbe

–Argumentacija stranaka

- 91 PTMM smatra da je Opći sud zanemario neosporene dokazne elemente podnesene tijekom antidampinškog ispitnog postupka, kada je u točki 97. pobijane presude presudio da PTMM nije dokazao da je ICOF S snosio troškove koji su se odnosili na sve prodaje, i da su interne prodaje bile financirane prihodima od provizija na izvozne prodaje. Da je Opći sud vodio računa o raspoloživim dokaznim elementima koje je podnio PTMM, zaključio bi da je Vijeće ugrozilo simetriju između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, suprotno članku 2. stavku 10. prvom podstavku Osnovne uredbe.
- 92 Vijeće smatra, prvenstveno, da je ovaj žalbeni razlog nedopušten, a podredno, da je neosnovan. Komisija također smatra, prvenstveno, da je ovaj žalbeni razlog nedopušten. Podredno, smatra da je bespredmetan.

–Ocjena Suda

- 93 Valja istaknuti da je Opći sud u točki 96. pobijane presude podsjetio da je PTMM – kako bi se opravdala prilagodba smanjenjem uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) Osnovne uredbe – dužan dokazati da je ICOF S obavljao poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije na unutarnjem tržištu države izvoznice. Opći je sud u točki 97. navedene presude utvrdio, u biti, da se PTMM ograničio na tvrdnju da je ICOF S snosio troškove koji su se odnosili na sve prodaje, a da nije podnio ikakav dokaz u tom pogledu. Osim toga, istaknuo je da ugovor koji postoji između PTMM-a i ICOF S-a ne sadržava nikakvu odredbu niti naznaku koje bi mogle poduprijeti taj navod.
- 94 Iz navedenoga slijedi da utvrđenja koja se nalaze u točki 97. pobijane presude, a koja PTMM osporava u okviru ovog dijela žalbe, spadaju pod činjeničnu ocjenu Općeg suda. No, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude, ta je ocjena izvan kontrole Suda.
- 95 S obzirom na to da PTMM ne navodi nikakvo iskrivljavanje činjenica ili dokaznih elemenata, treći žalbeni razlog valja odbiti kao nedopušten.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave

–Argumentacija stranaka

- 96 Kao prvo, PTMM smatra da je rasuđivanje Općeg suda u točki 117. pobijane presude spekulativno i da nije dovoljno obrazloženo. Naime, Opći sud nije precizirao dokumente na koje se pozivao kada je naveo da „iz elemenata spisa proizlazi da je Vijeće tijekom upravnog postupka smatralo da objašnjenja koja je ponudio [PTMM] nisu potkrijepljena, i da su, u svakom slučaju, irelevantna”. Takvi elementi ne postoje te je Opći sud u tom pogledu samo spekulirao. Naprotiv, iz elemenata spisa proizlazi da je PTMM dostavio sva objašnjenja tražena tijekom ispitnog postupka. Ta su objašnjenja provjerena i trebala bi se smatrati neosporenima. Opći je sud dakle došao do zaključaka koji, s obzirom na raspoložive dokazne elemente, nisu koherentni.
- 97 Kao drugo, u istoj se točki 117. pobijane presude Opći sud pogrešno suglasio s ignoriranjem od strane Vijeća dokaznih elemenata i argumenata koje je istaknuo PTMM tijekom ispitnog postupka, iz razloga što su oni „u svakom slučaju irelevantni”. Međutim, radilo se o ključnim argumentima koji su navođeni tijekom ispitnog postupka i kojima se Vijeće nije bavilo, povrijedivši tako načelo dobre uprave, a da pri tome nije obrazložilo zašto su irelevantni.

98 Vijeće smatra da je ovaj žalbeni razlog dijelom neosnovan, a dijelom bespredmetan. Komisija prvenstveno smatra da je ovaj žalbeni razlog nedopušten, a podredno, da je neosnovan.

–Ocjena Suda

99 Kao prvo, PTMM Općem sudu predbacuje, u biti, da nije dovoljno obrazložio točku 117. pobijane presude. Naime, Opći sud nije precizirao dokumente na koje se pozivao kada je naveo da „iz elemenata spisa proizlazi da je Vijeće tijekom upravnog postupka smatralo da objašnjenja koja je ponudio [PTMM] nisu potkrijepljena, i da su, u svakom slučaju, irelevantna”.

100 U tom pogledu valja precizirati da se razmatranja iz točke 117. pobijane presude odnose posebno na argumente PTMM-a, prema kojima on fakturira prodaje na indonezijskom tržištu zbog razloga porezne naravi, dok su provizije isplaćene ICOF S-u namijenjene za pokrivanje svih troškova tog poduzeća, uključujući i troškove za prodaju proizvoda na unutrašnjem tržištu.

101 Međutim, iako je točno da u točki 117. navedene presude Opći sud nije precizirao dokumente na koje se pozivao, iz točaka 64. i 97. iste presude proizlazi da je Opći sud objasnio razloge zbog kojih je smatrao – kao i precizirao dokumente na osnovu kojih je smatrao – da argumenti PTMM-a nisu potkrijepljeni.

102 Iz navedenoga slijedi da ovaj argument, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, valja odbiti kao neosnovan.

103 Kao drugo, PTMM Općem sudu predbacuje da se u točki 117. pobijane presude pogrešno suglasio s ignoriranjem od strane Vijeća dokaznih elemenata i argumenata koje je istaknuo PTMM tijekom ispitnog postupka, iz razloga što su oni „u svakom slučaju irelevantni”.

104 PTMM time dovodi u pitanje činjenične ocjene koje je Opći sud proveo u navedenoj točki 117. No, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude, te su ocjene izvan kontrole Suda.

105 S obzirom na to da PTMM ne navodi nikakvo iskrivljavanje činjenica ili dokaznih elemenata, ovaj žalbeni razlog valja odbiti kao nedopušten.

106 Slijedom toga, četvrti žalbeni razlog valja odbiti kao djelomično nedopušten i djelomično neosnovan.

107 Iz svega navedenog slijedi da – s obzirom na to da niti jedan od žalbenih razloga koje je istaknuo PTMM u prilog žalbi nije bio prihvaćen – žalbu valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

108 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Kako PTMM nije uspio u postupku, te kako je Vijeće zahtijevalo da mu se naloži snošenje troškova, PTMM-u valja naložiti snošenje troškova koje je imalo Vijeće.

109 Članak 140. stavak 1. Poslovnika Suda koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak predviđa da države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.

110 Stoga će Komisija snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (deveto vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Žalba se odbija.**
- 2. PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) snosit će vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije.**
- 3. Europska komisija snosi vlastite troškove.**

Potpisi